

[Per Stig Møller]

og arbejdsmarkedets parter. Derfor forstår jeg heller ikke, at hr. Peter Duetoft kan få sig selv til at sige, at det brede flertal, som regeringspartierne ønskede, og som vi ønskede – ellers havde vi jo ikke forhandlet i 14 dage – ikke kunne samles. Hvorfor kunne det ikke samles, når vi foreslår »i samarbejde med Arbejdsmiljørådet« og »arbejdsmarkedets parter« ved siden af »Arbejdstilsynet«? Hvorfor skulle det sprænge det brede flertal? Det fatter jeg ikke – og der er ikke tale om, at nogen trasker i hælene på hinanden. På det første møde hos arbejdsministeren stillede jeg personligt forslaget om, at »i samarbejde med« skulle ind i teksten.

Om dette forhistoriske beklager jeg dybt, at man ikke kan være enig med Venstre og De Konservative om at tildele dem, som skal være med til at gennemføre alle disse ting, en rolle i udformningen af forberedelsen.

Om det politiske i disse afgifter forstår jeg nu på hr. Peter Duetoft, at det såmænd godt kan ske ved, at man fører provenuet tilbage. Det vil sige, at det altså godt kan ske efter den samme model som CO₂-afgiften. Der må jeg minde om, at den stemte vi imod, og den stemte vi faktisk imod sammen, hr. Peter Duetoft.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det er tidligere henstillet, at de korte bemærkninger i denne omgang nu nærmede sig en afslutning. Jeg kan se, der er en meget lang liste i denne omgang. Jeg fornyr denne henstilling, men giver dog ordet til arbejdsministeren. Og jeg har endnu to navne, som ønsker korte bemærkninger, på min liste.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Per Stig Møller, og så skal jeg nok lade være med at forlænge de korte bemærkninger mere.

Det, jeg mente med det forvrængede billede, var, at man forsøger at skabe et billede af, at regeringen ikke vil inddrage arbejdsmarkedets parter. Det er et forvrænget billede. Vi ønsker arbejdsmarkedets parter ind i samarbejdet, og det har jeg sagt et par gange, og det vil jeg gerne gentage. Arbejdsmarkedets parter spiller naturligvis en rolle i arbejdsmiljøudviklingen, og selv om det kan lyde som nogle små tekniske formuleringsoverensstemmelser imellem Venstres og De Konservatives dagsorden og så

den opfattelse, regeringen har, er det ikke små sager. Det er den meget hårfine balance mellem, på hvilken måde regeringen har sin indgang til at fastholde det krav, der er i arbejdsmiljøloven – nemlig at vi skal have et godt og et sundt arbejdsmiljø – og på hvilken måde arbejdsmarkedets parter skal spille med og have indflydelse – men ikke overtage, ikke overtage. Det er en treenighed, hvor der er en hårfin balance, og derfor kan det godt lyde som nogle små fiksfakserier for dem, der ikke kender den hårfine balance, men i virkeligheden er det hjerteblod for regeringen at bevare treenigheden, lige så vel som det måtte være hjerteblod for arbejdsmarkedets parter at påtage sig lidt mere ansvar. Det er den hårfine balance, som kan lyde som nogle småtekniske formuleringer, men det er faktisk mere end småtekniske formuleringer, vi taler om. Det er den hårfine balance, hvor arbejdsmarkedets parter skal spille sin rolle, og hvor vi også skal spille vores, og det er det, vi så gør i dag med at give de incitamenter, de pejlemærker i forhold til handlingsplanarbejdet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, at det sidste indlæg fra hr. Tommy Dinesen er noget af det mest uforskammede, jeg har oplevet. At man kan stille sig op her og hævde, at CD hverken vil gøre noget på det sociale område eller på arbejdsmiljøområdet! Det er dog noget af en grov påstand.

Jeg vil bede hr. Tommy Dinesen, der åbenbart ikke har haft tid til at sætte sig ind i, hvad CD sagde i formiddags, gå hjem og læse udskriften fra behandlingen i formiddags, for så vil hr. Tommy Dinesen se, at CD er nøjagtig lige så socialt bevidst og nøjagtig lige så bevidst omkring arbejdsmiljøets betydning, som hr. Tommy Dinesen er. Så lad være med at stå op her og angribe os for det.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg fik lyst til at rette en misforståelse, som jeg synes fru Charlotte Antonsen gjorde sig skyldig i. Fru Charlotte Antonsen kom til at sige, at vi havde en socialdemokratisk ledet regering, og det er da vist rigtigt nok sådan rent principielt, men lige netop i disse timer ligner